

man sige betydning eller underholdningsværdi for vælgerne specielt.

Jeg synes selv, at denne her samling har været uhyre underholdende. Indlæggen har været ligeligt fordelt imellem regeringen og oppositionen. Dog går prisen for folkelighed til De Konservative for indlægget: »Der er nogle, der kan tåle det«. Det var en tåbelig komedie, den dér, men dog så såre menneskelig. Så husk endnu en gang: Når hjertet begynder at tænke, holder det op med at slå.

Jeg vil på baggrund af dette stille et forslag om motiveret dagsorden, og det lyder:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget opfordrer regeringen til at arbejde for, at den enkelte borger i Danmark får det bedre.

Herefter går Folketinget over til næste sag på dagsordenen.«
(Dagsordensforslag nr. D 123)

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår herefter i forhandlingen.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Den foregående taler mente, at debatten var lidt død. Jeg skal beklage, at jeg kom for sent og ikke nåede at få en replik til hr. Torben Lund, og med den forretningsorden, vi har her, sikrer man en meget levende debat, for det er kun 9 timer siden; så der er rigtig pingpong her i salen.

Men det har da også fordele, fordi jeg nu har kunnet udskrive det, jeg ville imødegå i hr. Torben Lunds indlæg, og jeg citerer, hvad han sagde:

«. . . de bemærkninger, jeg havde om miljøet i forhold til Venstre og De Konservative, bestemt var meget ærligt ment. Jeg mener virkelig, at man udviser en total allergi over for de grønne knapper, når der fra regeringens side fremsættes forslag til at forbedre miljøet.«

Det er selvfølgelig et bekymrende udsagn, al den stund Det Konservative Folkeparti 11 gange har stemt for regeringens forslag på området, og jeg vil da godt have at vide fra den socialdemokratiske ordfører, hvornår det er, vi har gjort noget galt. Hvornår er det, vi har ødelagt miljøet ved at stemme for regeringens forslag? Var det f.eks. på lov- og ordenområdet, hvor vi fik

strengere straffe for miljøkriminalitet? Det Konservative Folkeparti er nemlig tilhænger af lov og orden, hvad enten det er på gader og stræder, eller det er i fabrikshaller eller på havet. Hvad var det, det var galt at vi stemte for? Hvornår var det, vi skadede miljøet ved det?

Den anden påstand, hr. Torben Lund fremsatte i sit indlæg, var, og jeg citerer igen:

«. . . hvis det drejer sig om grønne afgifter, er De Konservative imod.«

Det er ikke korrekt, og det er meget let at tilbagevise, for hr. Torben Lund kan bare slå op i Det Konservative Folkepartis miljøpolitiske program »Vejen til et grønt Danmark«. Dér vil han kunne se forholdet omtalt på siderne 16-18, men jeg skal nøjes med at henvise til side 17, hvor der står, at grønne afgifter ikke er et mål i sig selv, men et middel blandt flere andre.

Det burde godt gøre, at Det Konservative Folkeparti ikke er imod dem; men vi er skeptiske, deri har hr. Torben Lund ret.

Socialdemokratiet tror, at grønne afgifter løser problemerne. Det gør Det Konservative Folkeparti ikke. De fleste gange kan det være med til at gøre miljøproblemerne lidt mindre, men Det Konservative Folkeparti ønsker at løse dem. Det kan vi gøre ved at indføre forbud, det kan vi gøre ved at lave ny teknologi, genbrug, bindende normer, miljøstyring eller et af de andre virkemidler, der er i miljøpolitikken.

Vi har set konsekvensen af grønne afgifter f.eks. på vandområdet, hvor vi er i den situation, at der nu er ved ikke at være gennemstrømning nok i vandledningerne, og vandkvaliteten derfor er dalende. Når miljøpolitik med besparelser virker og det ikke er ordentlig styret, får vi altså større problemer end dem, vi havde tidligere.

Jeg vil også sige, at regeringen jo er i defensiven, når det drejer sig om at løse problemerne. Det gælder også for de grønne afgifters vedkommende med de penge, den får ind; dem kan den jo ikke få ud igen. Der er et problem med tilbageføringen.

De grønne skatter hober sig op i statskassen, og det er ikke til at få dem udløst, fordi der ikke er rentable projekter. Derfor har industrien foreslået, at man brugte nogle af dem på joint implementation, noget, som Østlandene gerne vil, og noget, som ulandene gerne vil, for at få gang i det internationale miljø samarbejde og for at få løst miljøproblemerne, hvor det kan gøres billigst. Her er regeringen også i defensiven. Den har ikke været med.